

resultat transport

EN SPECIALBILAGA FRÅN ARBETSLIVSRESURS NR 1

Vägen framåt går via utbildningssatsningar för transportsektorn

Med solen i ryggen och med utsikt över LO-borgen träffar jag Lars Lindgren, ny ordförande på Transport i förbundets lokaler vid Norra bantorget. Han har just berättat en målande skröna om uteliggaren som flyttade in i arbetarmonumentet i parken och bodde där i två år utan att bli upptäckt.

Nu sitter du som ordförande för ett av de stora fackförbunden. Vilka frågor kommer du att driva det närmaste året?

– Vi har vissa akutfrågor som vi måste reda ut. Det handlar till exempel om att täppa till en del hål i våra kollektivavtal. Bland annat har vi inte riktigt lyckats

skydda de utgående lönerna. Vårt förbund har hållit sig med ganska höga fasta minimilöner, vi är inte alls inne på det där med individuell lönesättning. Däremot menar vi att man kan från minimilöner så kan förhandla fram bättre villkor för varierade arbetsuppgifter.

– I och med krisen det senaste året började många företag se över avtalen och det var många som gick ner på lägsta minimilön enligt kollektivavtalet. Det var till och med de som struntade i de löneökningar vi redan var överens om. Vi har helt enkelt tappat när det gäller att skydda det vi kallar utgående löner. Det gäller också vissa texter i avtalen som jag inte gillar... Jag är irriterad över arbetstiderna förläggs till 24 timmar om dygnet och ovanpå det har du skiftningar, så ena veckan jobbar du dag, andra

veckan jobbar du natt. Den biologiska klockan hinner inte ifatt.

– En annan fråga som är akut är arbetsmiljöarbetet, vi har sett hur det har blivit rejält eftersatt de senaste åren. Ta till exempel gummiverkstäderna. Jag skulle byta däck på min egen bil nyligen och passade på att köra runt och kolla hur det ser ut, på verkstäderna. Många jobbar idag utan ordentlig skyddsutrustning. Man ska till exempel ha en särskild slags bur när man ska pumpa vissa däck för att de kan sprängas, alla ska ha skor med stålhätta och så vidare. Men det saknas på många ställen, det har dragits ner på både säkerhetskläder och utrustning.

Vad beror det på?

– På sjuttiotalet när jag själv jobbade praktiskt, då var kunskapen om säkerhet låg. Men sen kom ett uppsving med arbetsmiljölag, skyddsombud och debatter om den yttre och inre miljön. Det fungerade fint i flera år. För några år sedan blev det mer fokus på psykosociala frågor och skyddsombuden fick jobba med det i allt större utsträckning. Det gjorde att det andra försvann lite ur medvetandet tror jag. Och nu ökar dödsfallen och olycksfallen på arbetsplatser igen. Enligt LO saknar vi också 100 000 skyddsombud ute i verksamheten, och det är klart att det påverkar. Idag är var och en sitt eget skyddsombud, och det skulle jag gärna vilja skärpa upp.

Hur skulle ni kunna göra det?

– Ökad medvetenhet, större medel avsatta för att göra skyddsombudstillsättningar och utbilda dem. Att vara skyddsombud är ett otroligt viktigt fackligt uppdrag.

Vad fick dig att bli facklig?

– Pappa var facklig, han hämtade in medlemsavgifterna hos gubbarna och redan då hörde man ju snacket där, kamratandan. Sedan har jag alltid varit en ►

Positiv spelare med ett grundläggande patos för att stötta

► ledartyp. När jag som ung började på åkeriet så pågick en rejäl lokal konflikt och de behövde någon stackare som skulle in och förhandla. Gubbarna sa: Vi får skicka in en löpare och det får bli du. ”Javisst” sa jag och gick in till chefen och bad om två kronor mer i lön. Fast den gången gick det inte vägen. Men det fackliga har alltid legat mig varmt om hjärtat. Grundtanken är respekt och att människor ska behandlas lika, oavsett hur man ser ut och hur man går och står.

Vad säger du om Socialdemokraternas framtoning det senaste året?

– Utspelet att gå ihop med Miljöpartiet är ett klavertramp som jag tror kan bli svårt att ta sig ur. Jag tycker kanske att Mona Sahlin borde se sig om efter nya rådgivare, framför allt med sådana som har lite mer regionalt perspektiv. De senaste åren har karaktäriserats mycket av ett storstadsperspektiv som övriga landet inte kan känna igen sig i.

Hur ser vägen framåt ut för transportbranschen?

– Massiv satsning på utbildning tycker jag är rätta metoden, för den bästa tillgången ett land har är folkets kunskapsnivå. Konjunkturen kommer att vända och vi kommer att få andra typer av arbeten som kräver andra kunskaper och färdigheter. Det är inte ens säkert att vi ska köra lastbil i vårt land i framtiden. Men då måste man också vara beredd att utbilda för de jobben. Därför tycker jag att neddragningar på komvux är ofattbart eftersom man inte förbereder för denna vändning. Det finns ingen långsiktighet i det.

Slutligen, Volvo eller Scania?

– Ha ha ha! Jag körde Scania när jag började arbeta som chaufför. Scantias motorer var mycket bättre och det är de säkert än idag. Men drivlinan, alltså växellådan, det är Volvo outstanding på. Men det har egentligen ingen betydelse, är man chaufför så är man chaufför, så enkelt är det. ■

Christer Blomgren har jobbat som konsult på Arbetslivsresurs i tio år.

Han ser sig själv som en positiv spelare som peppar och stöttar sina klienter att inte ge upp när det känns tungt.

Ni har mer klienter än någonsin just nu. Var ligger ditt fokus för närvarande?

– En stor del av de vi jobbar med här i Västsverige kommer från transport och fordonsindustrin och har en bakgrund som inte är så gångbar yrkesmässigt just nu. Det de har gjort tidigare är helt enkelt inte så efterfrågat och har man ingenting annat med sig så är det svårt att hitta alternativ.

Var letar man någonstans om det är svårt just inom Transport?

– Vi ser över om man har något med sig som gör att man kan söka inom andra branscher. Man kan t.ex. titta på lager. Vi ger också folk möjlighet till kortare utbildningar och kurser om vi vet att det kan generera möjlighet till ett jobb. Vi har

Namn: Christer Blomgren

Yrke: Konsult

Ålder: 65 år. Men trivs och vill gärna fortsätta ett tag till!

Familj: gift och 18-årig dotter

Fritid: Golf, utsläpad av fru på promenader med stor regelbundenhet

Senast lästa bok: Slumdog miljonaire

Dold talang: Lagar nästan all mat hemma

till exempel gett väldigt många av våra klienter truckkort och taxikort.

Vad tycker du är er främsta egenskap som coacher?

– Vi har enormt mycket välutbildat, duktigt och engagerat folk här på Arbetslivsresurs som lägger ner ett stort arbete på att hjälpa människor vidare. Det finns ett grundläggande patos helt enkelt. Det finns säkert hos många av våra kollegor och konkurrenter också, men vi har samtidigt en erfarenhet att bygga på eftersom företaget har varit i branschen så pass länge. Vi har samlat på oss erfarenheter, kunskaper och kontaktnät somagnar dem vi stödjer.

Viktig egenskap hos en coach/karriärvägledare?

– Att man arbetar med hög tillgänglighet och har en empatisk förmåga.

När du säger hög tillgänglighet, vad menar du då?

– Att finnas tillgänglig när det behövs både tidsmässigt och personligt. Folk ska känna att de alltid är välkomna hit och att det händer något när man kommer hit. Tillgänglighet innebär också att vi anpassar oss i hög grad till en klients önskemål, för vi jobbar hela tiden utefter personens förutsättningar och behov och de kan ju skilja sig väldigt mycket.

Ni arbetar också med bemanningstjänster mot företagen. Hur fungerar det?

Det är jobbigt för ett företag idag att gå ut med en annons när man behöver en person, det genererar lätt ett par hundra

svar och en liten arbetsgivare mäktar inte med det. Så vi ger dem möjligheten att kontakta oss och ser till att de snabbt får kontakt med rätt person. Vi jobbar med ett brett spektrum av människor idag.

Jobbar ni på något annat sätt än bemanningsföretagen?

– Först och främst tar vi inte betalt för våra tjänster ut mot företagen. Vi företräder ett stort antal människor inom olika yrkesområden och att företag via oss snabbt kan få rätt kompetens, enkelt och avgiftsfritt. Detagnar företagen, detagnar oss och detagnar främst våra klienter.

Ni arbetar ibland med okonventionella sätt att hitta jobb, har du något exempel?

– Vi jobbar med annonser, använder kontaktnät, att bjuda in främst rekryteringsföretag som får komma hit och träffa dem vi företräder. Klienten får möjlighet att lämna sitt CV och kan presentera sig själv och detagnar ju både dem och företaget. Vi vänder oss också till de branscher som inte är konjunkturdrabbade, de finns ju faktiskt fortfarande.

Vilka branscher är det?

– Exempelvis läkemedelsprodukter, Astra är en stor arbetsgivare i Västsverige som ibland söker folk. Tobaksindustrin går också bra även i lågkonjunkturer. Swedish Match har två större fabriker, en i Göteborg och en i Kungälv. Sen har du ju hela turistnäringen som är en stor bransch som snarare skiftar efter säsong än konjunktur. Tyvärr ställs där ibland speciella krav som

Ville Huittinens första uppdrag som sågverkschef på Tunadal var att genomföra

t.ex. språkkunskaper, men väldigt många försöker hitta försörjningsmöjligheter i den branschen.

Vad ger dig mest tillfredsställelse i jobbet?

– Det är när någon ringer och talar om att de fått ett arbete, det är lika kul varje gång. Men det är givande även när folk är nöjda

med det vi gör även om det inte genererar ett jobb direkt. Det betyder att de känner att de blir sedda. För mig handlar det om att vara en positiv spelare genom att hålla modet uppe på folk och få dem att gå vidare hela tiden.

Einar skrev sin egen jobbannons

Att lägga ut många trådar och våga testa nya grepp är två av Einar Nilssons tips för att skaffa ett nytt jobb.

Einar Nilsson jobbade som chaufför på ett åkeriföretag i Halmstad när han och flera av hans kollegor i vintras blev varslade i och med lågkonjunkturen. Arbetsgivaren hade valt Arbetslivsresurs som omställningspartner.

– Jag vet att många av mina kollegor var väldigt skeptiska och det var även jag i början, men jag fick bra personlig kontakt med min coach Samuel Grahn.

Einar tror att en del förväntade sig att Arbetslivsresurs skulle servera dem ett nytt arbete på silverfat.

– Men så är det ju inte riktigt, och när jag själv kom till den insikten så tycker jag att vi haft ett jättebra samarbete. Jag har jobbat väldigt aktivt med mitt arbetssökande och haft täta kontakter med min coach Samuel, både via e-post och telefon under hela perioden, berättar Einar.

Bra tips och goda råd

Jag frågar vad Einar tycker att han fick ut av samarbetet med coachen.

– Jag fick framför allt en massa bra tips och goda råd av Samuel på Arbetslivsresurs. Som jag upplever det så jobbar ju Arbetslivsresurs både på den öppna arbetsmarknaden men även på den dolda marknaden, alltså har koll på de jobb som aldrig kommer ut på annons. För att hitta dem krävs personlig kännedom och personliga kontakter och det har konsulterna på Arbetslivsresurs. Både Samuel och hans kollegor tipsade mig om jobb som jag kunde följa upp.

Einar jobbade även hårt på gamla kontakter som gamla kollegor och tidigare arbetsgivare.

– Sprida ryktet, låta djungeltrumman gå helt enkelt, som han själv beskriver det.

Det är det som är mest effektivt när man söker jobb.

Einar sökte först och främst arbete som chaufför inom transportbranschen, men breddade efter ett tag sitt sökande för att öka chanserna att hitta något.

– Och om jag skulle få fler erbjudanden så har man ju lite att välja på då, säger Einar glatt.

Skrev egen jobbannons

Men han har även prövat på lite mer okonventionella metoder för att skapa uppmärksamhet.

– Jag satte helt enkelt ut en annons att ”Chaufför finns tillgänglig för arbete”.

Med hjälp av Samuel på Arbetslivsresurs formulerade jag texten till annonsen där jag beskrev mig själv och berättade lite om min kompetens och erfarenhet.

Annonsen i sig ledde inte till något konkret jobberbjudande men många uppmärksammade den, och Einar kan absolut tänka sig att göra om det.

– Man får ju bolla, det är ju det aktivt arbetssökande går ut på – att ha många bollar i luften att jobba med hela tiden.

Fick erbjudande om vikariat

Till slut blev Einar erbjuden ett vikariat som chaufför på ett företag där

han kunde börja med det samma.

– Det var en gammal kontakt som jag varit på flera gånger, och så helt plötsligt lossnade det!

Trots att det bara är ett tillfälligt arbete så är Einar nöjd.

– Eftersom jag hade jobbat så hårt innan har jag många kontakter att dra i när jag måste börja söka igen. Jag har ju också jag har ju lärt mig väldigt mycket i samarbetet med Arbetslivsresurs om jobbsökande och formuleringar, och det kommer jag ha stor nytta av nu.

Einar har en teori om hur man får ut mest av samarbetet med Arbetslivsresurs.

– Jag tror att om man själv visar ett stort engagemang och tar ansvar för att lösa sin egen situation så tror jag att man omedvetet får litegrann första tjing på de nya tipsen som kommer in!

Jag frågar om Einar har något råd för hur man ska resonera när man blir uppsagd.

– Man måste tänka positivt och man får inte ge upp helt enkelt även om det är väldigt motigt många gånger. Genom att vara öppen för möjligheter, att ha ett brett perspektiv och jobba med många bollar så tror jag att det går vägen för de flesta!